

dannet sig. Det er derfor, vi ikke ligefrem have tilraadet at forkaste eller henlægge Sagen. Hvad man har indvendt imod den, og som jeg har tilladt mig kortelig at antyde, gjælder ogsaa egentlig kun Ansøgnings Tilfælde; det er egentlig i saadanne Tilfælde, hvor der ansøges om Noget, der ikke kan paastaaes som en Ret, at det tidnævnte Ekson indtræder. Noget anderledes stiller Tingene sig derimod, naar der er Tale om en indgiven Klage, naar der klages over en Uret eller Misbrug af Embedsmyndighed, i saadanne Tilfælde, hvor man ikke kan forfølge Sagen ved Domstolene, eller, som det nærmest maa forstaaes, hvor der ikke er Spørgsmaal om egentlige Rets handlinger, som kunne indantes for højere Ret, saaledes — for at jeg skal tage et Exempel, naar der var Spørgsmaal om en Anholdelse. — En saadan Anholdelse, som efter Grundloven finder Sted, førend den egentlige Arrest decreteres, maatte nærmest betragtes som en Politifunction, en Dyrigheds handling, som ikke kunde forlanges appelleret, som Grundloven foreskriver med Hensyn til Arrest; naar En vilde klage derover, maatte det, antager jeg, blive Gjenstand for Resolution af Dyrighedens Vel. Saadanne Tilfælde synes nu at være noget forskjelligt fra det foregaaende. Her vil ikke i det Omfang, som jeg før berørte, være Spørgsmaal om et Ekson, for en Deel bygget paa personlige Hensyn; her vil derimod egentlige Facta komme særdeles i Betragtning, og derfor troer jeg, at her vilde gjensidige Erklæringer kunne have deres store Nytte. Det kan ogsaa gjerne være, at en saadan Klage ender med en retslig Undersøgelse af Sagen og tilsidst afgjøres ved Dom. Derfor er det, at Udvalget har troet, at der burde distingeres imellem de to Tilfælde, og at hvad der skulde gjælde om de egentlige Klager, ikke kan slaaes sammen med, hvad der gjælder om Ansøgninger. Altsaa Loven, som den foreligger, maatte modificeres i denne Retning. Men det vilde dog ikke være nok. Thi gaaer man ud fra, at der skal gives Klageren Leilighed til at erklære sig over en meddeelt Erklæring, saa maatte naturligviis deraf igjensølge, at den, over hvem Klagen førtes, atter maatte erklære sig; der vilde altsaa kunne ud-

spinde sig en formelig Procedure. Men nu er det vist, at ligesaa vigtigt det er, at der gives bestemte Regler for Proceduren for en Domstol, ligesaa nødvendigt er det, at der gives faste Regler for et saadant Slags administrativ Procedure, som vi have kaldt den i Betænkningen. Her kunde spørges om: hvorledes skal der forholdes med Documenternes Udlevering? Hvad Garanti skal der have med Hensyn til den Person, som begjærer og erholder dem? Skulle Documenterne udleveres in originali eller i Gjenpart? Hvilke Regler skulle iagttages med Hensyn til Gjenparten? Skulle Afkrisierne betales, og hvorledes skulle de betales? Hvorledes skal der forholdes med Forsendelsen, hvis den Vedkommende ikke møder personlig? Hvad Frist skal han have til at svare? Hvad skal Følgen være af, at han undlader betimeligt at svare? Hvor skal endelig Grændsen være for Erklæringernes Antal? — Alle disse Spørgsmaal maatte afgjøres ved bestemte Regler, naar det ikke skulde lede til fuldkommen Forvirring og bevirke, at Sagernes Afgjørelse tidt kom til at henstaae efter slige Erklæringer og kunde udtrækkes i det Ubestemte. Men Reglerne for en saadan administrativ Procedure kunde der nu ikke være Tale om, at Udvalget skulde give. Vi have troet, at her maatte samtlige Forhold afveies af selve Regjeringen, som maatte formodes bedst at kunne overse det Hele, for ikke at tale om, at Tiden, der er bestemt for Rigsdags sessionens Varighed, nu er saa langt fremrykket, at der ikke kunde tænkes paa at udarbejde et saadant System, som det jo vilde blive. Det er dette, der har ledet Udvalget til at indstille den Beslutning, som nu foreligger til Thingets Vedtagelse. Iøvrigt maatte jo, selv om man var gaaet ind paa Lovforslaget, ikke faa Forandringer skee i Redactionen; men derpaa have vi fra vort Standpunkt ikke villet indlade os, fordi vi, som sagt, have meent . . .

Formanden: Lovforslaget er ikke under Forhandling; det er blot Udvalgets Indstilling.

Ordføreren: Ja, jeg skal da blot yttre, at til et saadant administrativt Processystem,